

Jan Vodňanský

MÁME DOMA GORILU

Ilustrace A. Mikulka

Albatros.

Máme doma gorilu

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.albatros.cz
www.albatrosmedia.cz

Jan Vodňanský

Máme doma gorilu – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Jam Vodňanský

**MÁME DOMA
GORILU**

© Jan Vodňanský – dědicové, c/o DILIA, 2014

Illustrations © Alois Mikulka, c/o DILIA, 2014

ISBN tištěné verze 978-80-00-07506-8

ISBN e-knihy 978-80-00-07510-5 (1. zveřejnění, 2024) (ePDF)

Jan Vodňanský
**MÁME DOMA
GORILU**

Ilustrace A. Mikulka

Albatros.

*Jan Vodňanský
Alois Mikulka*

Vlevo~Vpravo
Dole~Nahoře
Pohled na poušť.
Pohled na moře.
Sladké~Slané
Ticho~Hluk
Brzy~Pozdě
Holka~Kluk
To jsou všechno
protiklady~
že si s nimi
nevíš rady?

**POJĎ SE DÍVAT,
POJĎ SI HRÁT,
NA TO, CO JE
PROTIKLAD**

Rychle letí raketa,
pomaleji letadlo.
Nejrychleji letí světlo,
aby se nic nepopletlo
a všechno se vidělo,
musí tam být světlo dříve,
bez něj pranic nespatříme -
ani pomalého šneka.
Chvíli leze, chvíli dříme,
zatím celá zeměkoule
otočí se o dva coule,
stejně se šnekem
jako s člověkem.

Je to malé? ~ Je to blízko?
 Chceš to vidět? ~ To je štístko!
 Půjčíme si mikroskop,
 k malé mušce si ho sklop.
 Budeš vidět, co by dup,
 každý její muší chlup,
 velikánskou muší nohu.
 Pak se mrknem na oblohu.
 Co je malé ~ to se zvětší,
 a když je to daleko,
 vezmeme si dalekohled.
 Už je z toho naměkko
 i ten malý trpaslíček,
 mikroskopem zvětšený,
 že mu dalekohled dali,
 pak mu hvězdu ukázali.
 Zdálky se mu zdála malá,
 zblízka by ho vykoukala.

Když je mrak
a když je zem~
„Bum bác,
ať se vybijem!“
těší se už elektrony,
že se srazí na hadrony.
Blesk a prásk a zahřmění,
vzápětí les oněmí.
Ticho zvedá prst...
Neslyšíš je?
~Psst.

Kulaté? A hranaté?
Co ty na to, volante?
Už to otoč, už to zmáčkni,
už jde auto do zatáčky.
Pak je zase rovná čára,
jmenuje se autostráda.
Rovník je však kulatý,
kulatí jsme já a ty,
protože jsme na světě
na kulaté planetě.
Na ní i ta rovná čára
do kruhu se zamotává.

Kdopak to ví, jak se zkouší,
co je mořem - co je souší?
Bažinou? A vodním tokem?
To se mění dnem i rokem.
Když se spustí dlouhý déšť,
souš kde byla - nenajdeš.
A když slunce pár dní září,
rybník se div nevypaří.
To pak najdeš ponorku,
jak parkuje na dvorku.

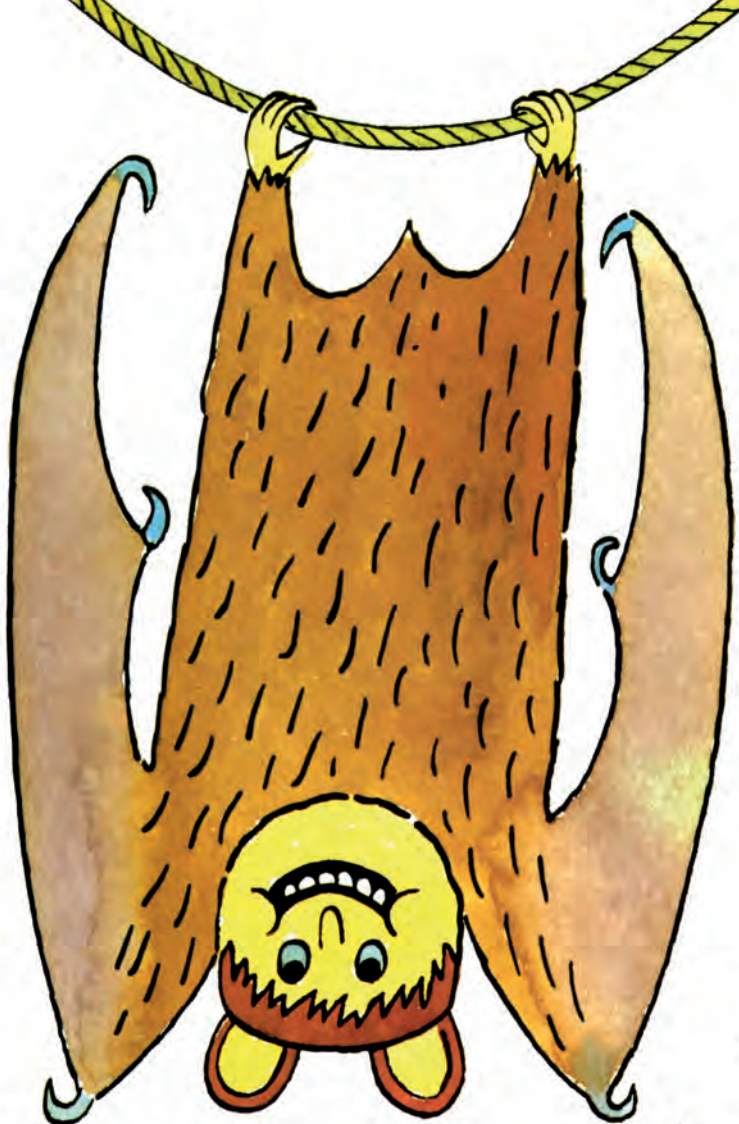
Co je výška? ~ Co je hloubka?
Podívej se na holoubka!
Vzlétne na vysokou horu,
pak z ní pлавně plachtí dolů,
z vrcholu až do propasti.
Kdo tam spadne - ten je v pasti.
Kdo si tam však doplachťí,
pro toho past neplatí.

Zeptejte se sněhuláka,
co je teplo ~ co je mráz?
Sotva na vás zahuláká.
Nemá totiž vůbec hlas.
Na mraze ho uvidíte,
v teple chvíli nevyčká ~
změní tvary v neurčité,
zbyde vám jen loužička.

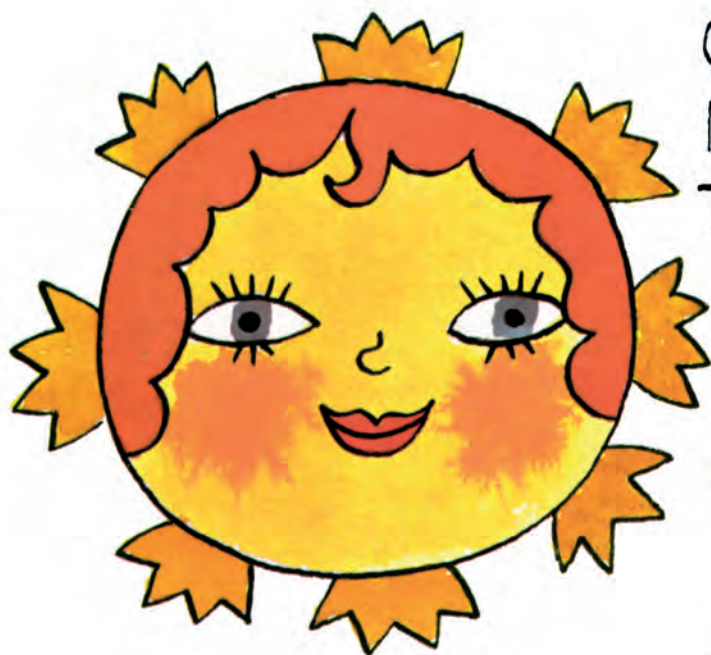
Slepýš bývá vodorovný,
sysel zase svislý,
když si stoupne do zákrytu
za ostatní sysly.

Večer se také natáhne
na zem jako slepýš.
Ani já jinak nespinkám,
i ty jinak nespíš.

Netopýr, ten mezi všemi
jediná je výjimka.
Hlavou dolů zavěšený,
tak se blázen vyspíná.

v e ě e r

Co je tmavé? ~ Co je světlé?
Nejsvětlejší? ~ Sluníčko!
Tma je v kině, možná v pekle,
v noci někdy ... maličko,
když je Měsíc v úplňku,
svítí oknem do domku.
A co když je nad námi
soumrak nebo svítání?
Tma chce světlo udobřit
a je z toho ~ šerosvit.

Čas nám v týdnu nadělí
nedělí i pondělí.
A když přijde úterek,
včerejší je pondělek,
středa je den zítřejší,
čím nás asi potěší.
Co už není, co už bylo,
v minulost se proměnilo.
A co tady ještě není,
budoucnost je... k vyplnění.
Pod sluncem i pod hvězdami,
v čase jsme a čas je s námi.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy ***Máme doma gorilu.***
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.